

Međunarodno Glasilo

Klanjateljice Krvi Kristove

Klanjateljice Krvi Kristove – Vrhovna uprava - Via Maria De Mattias 10, I - 00183 Roma

www.adoratrici-asc.org

redazioneasc@adoratrici-asc.org

Lima, Peru
4-28 Luglio 2017

Godina XXII - br. 7, srpanj-kolovoz 2020.

Slušajući stvarnost/realnost

Uvodnik

„Vaša Ekselecijo, ja rado idem u Acuto ne samo radi škole, već i da osnujem samostan.“

Slušajući ponovo ove riječi svete Marije De Mattias, napisane biskupu Laisu prije odlaska u Acuto, srce se odmah zagrije i širi viziju misionarske stvarnosti ASC. Odgojno-obrazovno poslanje, škola, za Mariju De Mattias bila je sredstvo služenja čovječanstvu, Božjem kraljevstvu, oslobađanju od neznanja. Bio je to način suradnje u Kristovu otkupiteljskom djelu u svijetu.

Marija je shvatila misionarski značaj škole koja je sposobna odgajati ljude prema Evanđelju i osloboditi ih lanca osude i predrasuda kako bi ih približila Bogu dijeleći ljubav Uskrslog Krista, Njegovu riječ i pouku. Za Mariju De Mattias, formacija osobe bila je sredstvo napredovanja i temelj za otkrivanje Božje Riječi. Škola je shvaćena kao mjesto dijaloga i dijeljenja, poziv na prihvaćanje evanđelja kako bismo razumjeli početnu točku i životni put.

U ovom vremenu pandemijske krize ono što svugdje čujemo jest poziv na ponovno čitanje našeg poslanja, a posebno služenja na koje smo pozvane mi Klanjateljice. Danas se u dijelovima svijeta gdje je poslanje poučavanja izraz karizmatičkog identiteta Klanjateljica, osjeća nesigurnost i nestabilnost. Međutim, osvrćući se na povijest naše Družbe, ovo nije prvi put da su

nas vanjski događaji potaknuli donositi odluke i promjene koje su se pokazale providnosnima za obnovu našeg služenja u Crkvi i svijetu.

Stoga sada, više nego ikad prije, želimo ostati osjetljive na znakove vremena u nastojanju da nastavimo svoje odgojno-obrazovno služenje, koje nam je predala Marija De Mattias, kao snagu za evangelizaciju.

Papa Franjo nas podsjeća na Evangelii Gaudium gdje piše kako je „stvarnost bolja od ideje“. Nije vrijeme za preuređivanje prošlosti ili pokušaja povratka onom „normalnom“ kakvo poznajemo. Pozvani smo pozdraviti sadašnju stvarnost i dopustiti Duhu Božjem da nam otvori put. U ovom je procesu važan element strpljivo slušati svakodnevni život bez žurbe s odlukama ili asimilirati frustraciju onih koji, navikli vidjeti rješenja, umjesto toga osjećaju se kao da su suspendirani u praznini zaogrnuti nesigurnošću. To je iščekivanje Velike subote, kada i mi s Isusom u grobu čekamo da uskrsnemo s NJIM.

s. Maria Grazia Boccamazzo, ASC

Uvodnik

◇ Slušajući stvarnost/realnost

Prostor Vrhovne uprave

◇ Sestra Loreta pripovijeda

Iz ASC svijeta

◇ COVID-19

◇ Veliko slavlje u strašnom vremenu

◇ Suosjećajno putovanje s bespomoćnim migrantima tijekom korona pandemije

◇ Pismo ministrici Azzolina

◇ Seminar za sestre blizu doživotnih zavjeta

Kazalo

1	◇ Logopedska terapija u doba pandemije	8
	Prostor za JPIC/VIVAT	
2	◇ Međuovisnost zdravlja planeta Zemlje i čovjeka	9
	◇ Drage uspomene na tjedan Laudato Si	10
3	U Družbi	
4	◇ Kalendar Vrhovne uprave	11
	◇ Redovnički zavjeti	11
5	◇ Rođendani: proslavimo život	12
6	◇ Preselile su u kuću Očevu	12
7		

Sestra Loreta pripovijeda

S. Loreta Stipić je sakristanka u Crkvi Predragocjene Krvi u via Pannonia (generalna kuća). Želimo iznijeti njezino iskustvo služenja u ovom vremenu korona virusa. Ustvari, njezina je dužnost također i, nadasve, duhovno pratiti vjernike koji dolaze u našu crkvu. Crkva je postala mjesto štovanja i pobožnosti hodočasnika iz cijelog svijeta, zahvaljujući prisutnosti posmrtnih ostataka svete Marije De Mattias.

Iako je polu-javna, crkva ima poseban program slavlja, poput trodnevnica ili devetnica u čast svetaca. Ustvari, crkva nudi mogućnost širenja duhovnosti Krvi Kristove kroz štovanje svojih svetaca u mjesecu listopadu, kada se slave blagdani svetog Gašpara del Bufala i oca Ivana Merlinija, a tu su i slavlja Klanjateljica mučenica vjere i slavlje službenice Božje sestre Serafine Cinque. Osim toga, ove je godine crkva bila otvorena za Zajednicu sv. Egidija koja je tražila da je koriste svake nedjelje za misno slavlje za siromašne u okolici. S. Loreta naglašava da je 8. ožujak bio posljednji dan da je crkva bila otvorena za javnost.

Na vijest o zatvaranju, narod je počeo izjavljivati svoje prosvjede, navodeći da crkva nikada nije bila zatvorena, čak ni u ratnim vremenima.

Uredbom Vladinih službi od 4. ožujka predviđeno je zatvaranje svih crkava kako bi se spriječilo širenje epidemije koronavirusa. Papa i institucije naložili su nam da pažljivo slijedimo vladine propise. Na vijest o zatvaranju, ljudi su protestirali navodeći da crkva nikada nije bila zatvorena, čak ni u ratnim vremenima.

Čineći to, ljudi su bili zabrinuti zbog situacije koja se nikada ranije nije dogodila. Izgledalo je kao da odjekuju Isusove riječi u Evanđelju po Ivanu 4:23: "Vjeruj mi, ženo, dolazi čas – sada je! – kad će se istinski klanjatelji klanjati Ocu u duhu i istini." Ovim riječima Gospodin poziva ljude da mole na način koji nadilazi fizičko mjesto slavljenja Boga to jest da slave Boga u svom srcu.

Ipak, tijekom karantene, ljudi su i dalje zvali kako bi saznali o programu zajednice. Klanjateljice su, kao i svi ostali, pratile svakodnevno misno slavlje koje je izravno putem TV predvodio papa Franjo.

Popodneвно klanjanje u kojem su sudjelovale sve članice generalne kuće bilo je vrijeme posebne milosti. Gospodinu smo prikazivale patnje svijeta. "Bio je privilegij moći zajedno moliti na ovom svetom mjestu", rekla je s. Loreta.

„Štoviše, stariji ljudi iz susjedstva koji nisu imali nikoga, ohrabрили su nas da držimo kontakt s njima telefonom i, u hitnijim slučajevima, da osobno idemo k njima, uz sav rizik i opasnost situacije. Uz ohrabrenje i primjer Vrhovne poglavarice, započelo je služenje siromašnima u susjedstvu.“ Klanjateljice su se povezale i sa Zajednicom sv. Egidija pripremajući sendviče i drugu hranu za beskućnike. Unatoč potpunom zaustavljanju, crkvene aktivnosti nastavile su se, na razne načine, zahvaljujući kreativnosti sestre Nadije i svih ostalih sestara. Svaka osoba osjećala se uključenom koristeći svoje talente.

Nakon dva mjeseca izolacije, počelo se pričati o ponovnom otvaranju javnog bogoslužja. Zajednica u generalnoj kući jednoglasno se pripremila za ponovno otvaranje, primjenjujući u praksi sva pravila službi sigurnosti. Tako je 3. lipnja, nakon mise u 7:00 sati, crkva ostavljena otvorena.

S. Loreta je odmah primijetila da su ušle dvije gospođe koje su bile toliko dirnute što stoje pred raspelom te su joj zahvalile što je ponovno otvorila crkvu. Tijekom poslijepodneva sva označena mjesta su se popunjavala. Oni koji žive u blizini i drugi vjernici zdušno su pohrlili sudjelovati u večernjoj krunici i misi. Nastavilo se svakodnevno poslijepodneвно klanjanje od 5:00 do 6:30, koje je bilo uvedeno za vrijeme pandemije, nakon čega su uslijedili krunica i sveta misa.

"Očekujem da ćemo iz ovog iskustva naučiti cijeniti euharistijsko slavlje i zajedništvo kao sredstvo stvarnog sudjelovanja i dijeljenja vjere", zaključila je s. Loreta.

Među komentarima koje je prikupila od vjernika, posebno se sjeća jednog. "Nakon mise na televiziji bilo je kao biti prisutan u pripremanju ukusnog recepta, kojega ne možeš probati, okusiti."

Zahvalimo Gospodinu na svim duhovnim darovima koje nam je dao za to vrijeme, jer kao što su ljudi mogli primijetiti, prisutnost svete Marije De Mattias, kojoj se često obraćaju u susjednoj crkvi, preko puta ulice s njihovih prozora, pobrinula se da se nitko ne razboli. Stoga, naša zahvalnost ide i onima koji su nas na tom putu nagovarali da "izađemo van", ali i onima koji su surađivali u različitim fazama tijekom ovog putovanja.

s. Maria Grazia Bozzamazzo, ASC

COVID-19

"... Vaša će se žalost pretvoriti u radost."

(Iv 16, 20b)

Za vrijeme karantene (dva i pol mjeseca) bolivijski narod je doživio nesigurnost zbog pandemije, posebno zbog nedostatka zdravstvene zaštite naše zemlje.

Bilo je to i vrijeme razmišljanja, tišine i molitve za nas, koje smo pozvane živjeti vazmeno otajstvo i zazivati snagu Isusove Predragocjene Krvi. Evanđelje ovih dana nas poziva da unatoč nevoljama zadržimo nadu, ostavljajući prostora za nešto novo što Bog želi ostvariti.

Tijekom posljednjih dana broj osoba zaraženih korona virusom znatno se povećao dosegnuvši 54.156 slučajeva s 1.984 umrlih u cijeloj Boliviji. Dakako, većini stanovništva karantena koja uglavnom pogađa siromašne, čini se nepodnošljivom. Postoji i politički interes nekih sektora koji traže raspisivanje izbora koji su se trebali održati 3. svibnja ove godine, a odgođeni su zbog pandemije. To potiče ljude da se mobiliziraju, prekidaju karantenu i dovode dobrobit bolivijskih obitelji u opasnost.

Mi Klanjateljice u Boliviji nismo pogođene zarazom korona virusom a zbog udaljenosti u stalnoj smo komunikaciji.

Suočavajući se s ljudskim, socijalnim i ekonomskim slabostima koje je otkrila pandemija, osjećamo se pozvane odgovoriti na potrebe

prisutne na našem teritoriju. Mnoge među nama koji žive na periferijama daleko od središta gradova, siromaštvo je toliko snažno da narod pati od gladi. Organiziraju se obroci za siromašne, pod nazivom "olla comùn" (zajednički lonac) koji nude hranu svaki dan, od ponedjeljka do subote. Naš doprinos ovoj situaciji je posredovanje u najpotrebnijim četvrtima i župi kako bi zalihe hrane stigle na određena.

U isto vrijeme nastavljamo pratiti pastoralne djelatnike koji s nama dijele svoje poslanje i život putem putem telekomunikacijskih i informacijskih platformi i video poziva koji se međusobno ohrabruju u vjeri, molitvi i razmišljanju o Riječi. Dok slavimo blagdan Duhova, zazivamo snagu Duha Svetoga i Njegovih darova za sve vođe svih zemalja kako bi zajedno surađivali u borbi protiv ove pandemije.

Zajedno sa svakom od vas i po zagovoru svete Marije De Mattias, uzdignimo žarku molitvu da se pandemija završi i „da svako stvorenje napreduje prema onome lijepome poretku stvari što ga je Sin Božji došao utemeljiti svojom krvlju“. (VŽ 3)

Klanjateljice Osnutka Bolivija

Veliko slavlje u strašnom vremenu

Naše slavlje, kad je s. Jenny Sellaro završila školu za sestinstvo, bilo je puno pozitivne energije i nade za budućnost, u kojemu smo na trenutak zaboravile na teške dane korona virusa.

S. Jenny diplomirala je 8. svibnja na Sveučilištu Newman, ocjenom Magna Cum Laude. Sestre iz cijele Regije pridružile su se virtualnoj proslavi u Wichiti putem Zoom-a.

Zajednica Centra Wichita započela je slavlje Euharistijom u nedjelju, 10. svibnja, nakon više od dvomjesečnog izostanka Mise uživo. Dodatni razlog radosti bila je prisutnost devet sestara iz okolice kojima nije bilo dopušteno doći u Centar od početka pandemije koronavirusa.

Pandemija je stornirala planove za tradicionalnu Misu Baccalaureate i hodanje po pozornici, ali s. Jenny je na neki način obilježila slavlje u kompletnoj akademskoj odori, dok su Pomp i Circumaction svirali u pozadini. Nakon kratke homilije oca Toma Welka, s. Joann Stuever ponudila je razmišljanje o nedjeljnim čitanjima koja su pozvala Jenny da prihvati poziv na služenje.

Nakon večere, program je započeo izvedbom pjesme "Kad si sretan", a završio je živahnom pjesmom na YouTubeu "Oh Happy Day" iz župe Presvetog Srca - Omaha. Sestre su zamijenile neke ključne tekstove riječima „kad je Jenny koračala pozornicom“.

Tijekom programa, s. Vicki pozvala je sestre da produže molitvu blagoslova u čast njezinog postignuća. Čestitala je Jenny u ime američke regije i poklonila joj stetoskop, dar Regije.

Kool i Gang izveli su "Celebrate" putem YouTube-a i nadahnuli sestre da ustanu i plešu.

Sestre Bernadine Wessel i Tereza Bahr napisale su i izvele akrostih pjesmu u kojoj su korištena sva slova imena Jenny.

S. Janet Rowley primijetila je da je s. Jenny slijedila stope mnogih Klanjateljica u zdravstvu koje su joj prethodile. Zanimljivo je da sv. Marija nije naglasila zdravstvo kao formalno poslanje. Ipak, Clementine Zerr bila je neobučena medicinska sestra u Krimskom ratu.

S. Betty Adams čestitala je sestri Jennyn na njezinom materinskom talijanskom jeziku. S. Josie Mendoza molila je Gospu od Guadalupea da podari Jenny u njenom radu ljubav i osjetljivost za najugroženije. S. Rita Robl podijelila je molitvu na bubnjevima iz baštine Wichita Great Plains.

Marsha Wilson predvodila je prikupljanje predmeta za poseban "ASC Honor Cord" za Jenny. Predmeti na crvenoj vrpici uključivali su maleni kompas, ukrašeni križ, medalju svete Marije, sićušnu diplomsku kapu, diplomu, sitna ukrašena srca i male srebrene riječi vjere, nade, ljubavi.

Nakon zabave, sestre su se preselile za stol s poklonima i uživale gledajući Jenny kako otvara svoje poklone.

Druženje je završilo tako što su se Jenny, u akademskoj odori, i ostale sestre koje su odlazile, oprostile od onih koje tu ostaju.

s. Diana Rawlings, ASC

Suosjećajno putovanje s bespomoćnim migrantima tijekom korona pandemije

“Što učinite jednom od najmanje braće, meni ste učinili”

Mi, Klanjateljice Krvi Kristove, ASC zajednice Bengaluru - Koramangala, bile smo privilegirane raditi u suradnji s Nadbiskupijom Bengaluru prateći 55 djevojaka migranata iz države Jharkand.

Brinule smo se o njima tjedan dana, krajem svibnja, za vrijeme dana korona pandemije. Bilo je to putovanje s neviđenim i nepoznatim osobama. Poput svete Marije De Mattias, žene u žurbi, pomogle smo ovim mladim djevojkama u vrijeme tuge da budu sretne i jake u vjeri tijekom iskustava korona pandemije, što je donijelo puno neizvjesnosti.

Tijekom boravka tamo saznale smo sve više i više o tim nevinim bićima koja su izrabljivana na svojim radnim mjestima. Ove su djevojke regrutirane iz države Jharkanda nakon što su ih tamo obučavali krojači. Po dolasku u Bengaluru, pokupljene su i poslone izravno na radno mjesto.

One su se ovom radnom mjestu pridružile u mjesecu studenom 2019. Ovdje su bile zaposlene šest mjeseci. Tijekom korona pandemije željele su se vratiti u svoj rodni grad, ali nažalost zbog zabrane kretanja nisu mogle otići kući. Djevojke nisu htjele nastaviti raditi, napustile su posao i otišle iz tvrtke.

Nadbiskupija Bengaluru im je pritekla u pomoć i preuzela odgovornost za ove djevojke. Kroz nevladinu organizaciju Dream-Network India zatražili su od ženskih družbi iz Bengaluru da surađuju s njima. Regionalna poglavarica je zatražila pomoć Klanjateljica iz Bengaluru-Koramangala. Sestrama Jessie D'Souza i Bimla Lakra povjerena je briga o djevojkama na tjedan dana.

Kad smo ih upoznale toga dana kada smo započele naš boravak ondje, činilo nam se da su očajne, bespomoćne i bez nade. Čula sam i kako mi neke od njih govore, čak i ako je 2000 km hoda ići ćemo kući. S.Bimla i ja pokušale smo biti maksimalno suosjećajne prema njima i pokušale smo koliko smo mogle i znale vratiti im nadu i samopouzdanje.

Nakon razgovora s njima mogle smo vidjeti njihovu radost. Budući da smo s njima jele i previše nas je spavalo u istoj sobi zajedno s njima, osjetile su da su prihvaćene i da su kao kod kuće, sljedećeg dana ujutro počele su dobro jesti. Provele smo

neke aktivnosti, poučavale, savjetovala ih, izvele vježbe meditacije i koncentracije.

Čula sam ih kako se izražavaju da su nakon našeg dolaska osjećale utjehu i prihvaćanje. Također smo održale satove govoreći o njihovim pravima na radnom mjestu. Većina ih je tek završila deseti razred, nekoliko njih deveti, a neke od njih su napustile školu. Imale smo vrlo dobar timski rad s mještanima koji su se zaista trudili osigurati im ukusnu hranu, pomagali su nam na sve načine.

Bilo je to zajedničko okupljanje i suočavanje sa situacijom na pozitivan način. Za mene su to bila iskustva vjere i upornosti. Bila mi je neizmjerena radost čuti ih tako sretne kad su se konačno ukrcale u vlak i nazvale da nas obavijeste govoreći: „Sestro, vaša prisutnost je za nas iskustvo Boga, nikada vas nećemo zaboraviti“. Osobu dodirujemo nježnim gestama ljubavnosti i ljubavi. Zaista je to bilo iskustvo Boga za mene i blagoslovljeni misionarski boravak. Ljudima oko sebe uspjele smo dokazati da nitko od njih nije obolio od Covida-19.

Kad drugima želimo dobro, sam Bog preuzima inicijativu za dovršetak misije. Zahvaljujem Bogu što je povećao moje povjerenje u Njega. Djevojke su u karanteni 10 dana nakon povratka u državu Jharkand i dalje nas informiraju o svom boravku tamo. Zahvalna sam Isusu koji me pozvao u ovaj život i što sam mogla biti sredstvo u Njegovim rukama da podržim ove mlade djevojke.

Hvala sv. Marijo De Mattias što potičeš u meni želju da dajem nadu ženama i djevojkama koje pate u društvu zbog različitih razloga. Mogla bih iskoristiti svoju profesionalnu kvalifikaciju za savjetovanje da im vratim životnu energiju. Zahvaljujem regionalnom timu što mi je pružio ovu priliku služiti najpotrebnijima.

s. Jessie D'Souza, ASC

Pismo ministrici Azzolina

Bari, 23. svibnja 2020.

Draga Ministrice Azzolina,
pišem Vam otvorenog srca u nadi da bi Vam moje iskrene riječi mogle prenijeti njihovo najdublje značenje.

Ja sam Fabiana, djevojka poput mnogih drugih. Volim svoju školu.

Trenutno svi pokušavamo pobijediti ovu pandemiju koja, napadajući našu zemlju, izaziva nered i patnju. Zasad je zrak koji udišemo kroz naše maske ispunjen strahom. Sve je to drastično promijenilo naš svakodnevni život.

Kroz ovo vrijeme usamljenost dominira mojim mislima, a opet osjećam blizinu svoje škole. To je nama učenicima dalo mogućnost razmišljanja o stvarnosti koja nas okružuje. Odlučili smo sudjelovati u štrajku katoličkih javnih škola u utorak, 19. svibnja, i srijedu, 20. svibnja, fokusirajući naše internetske lekcije na teme koje nas mogu natjerati da razumijemo i cijenimo školu koju pohađamo: Institut Predragocjene Krvi.

Profesori su nas pratili u procesima otkrivanja početka našeg Instituta. Tu je bilo prostora za naše razmišljanje o pravu na obrazovanje, što se, nažalost, u mnogim zemljama ne poštuje. Zatim smo se kao škola u Cambridgeu uključili u raspravu na engleskom jeziku u kojoj smo mi učenici istaknuli različite kvalitete naše škole i pomoću mrežnog programa kreirali plakate kako bismo istakli te kvalitete.

Pored toga, učinjeno je i nekoliko prijenosa uživo. Prvo su to napravili naši ravnatelji zajedno sa sestrom Ana Monijom Alfieri i dr. Lucrezijom Stallacci, a komentirali su i otac Luigi Gaetani i član parlamenta Michele Nitti. Drugi je bio s upraviteljima i predstavnicima svih privatnih škola grada Barija koje surađuju u obrazovanju, u dijalogu s gostima mons. Francescom Cacuccijem, nadbiskupom i metropolitom biskupije Bari-Bitonto; Antoniom Decarom, gradonačelnikom Barija; Micheleom Emilianom, predsjednikom Regije Puglia; ocem Luigiem Gaetani, nacionalnim predsjednik CISM-a; i Ludovicom Abbaticchiom, nadglednikom prava maloljetnika u regiji Puglia.

Nadalje, mi učenici surađivali smo snimajući neke fotografije na kojima smo uvijek ječali na naše oduševljenje ruke na papiru ukrašenom tekstem „# nevidljiva vladina uprava“. Na našim rukama su bile napisane riječi kojima izražavamo svoju molbu. Lica su nam očitovala neraspoloženje. Zatim smo sve fotografije spojili u jedan video, popraćen pjesmom koju je otpjevao jedan od naših kolega iz razreda, koji je zahvaljujući Institutu Predragocjene Krvi otkrio njegovu ljubav i strast prema glazbi.

U svjetlu gore navedenog, pišem uzdižući svoj vapaj za pomoć kako bih omogućila mnogim drugim učenicima da krenu čudesnim školskim putem poput moga, kojim sam došla do završetka trećeg razreda srednje škole.

Stoga tražim od vas konkretnu obvezu da spasite privatne katoličke škole, koje su do sada sigurno dale značajan doprinos našem rastu na humanom i didaktičkom području, a s druge strane nisu dobile ono što im pripada.

Svjedočanstvo o tome moje je osobno iskustvo koje sam imala u državnoj školi u kojoj sam mogla primijetiti znatne kontraste između dvije vrste škola. Iako obje imaju istu svrhu, primijetila sam da posebne razlike mogu u potpunosti promijeniti školski put učenika: mogućnost više nastavnih ekskurzija, učenja putem „alternativnih“ i originalnih predavanja, imati dobro pripremljen nastavni sat pripravan riješiti mogući problema i rad u bolje održanim ambijentima u svakom pogledu, sposobnih suočiti se sa sadašnjim i budućim limitima.

Danas se pitam zašto mi učenici, glasnogovornici privatnih škola, osjećamo potrebu da napišemo ove riječi. Možda je to problem brige relevantnih tijela?

Stoga se obraćam Vama, draga ministrice, ponavljajući našu molbu: ne dopustite da ovaj virus uništi naše snove i da stanete na kraj povijesti tolikih škola.

Uvjerena sam da nas čujete,

Fabiana
učenica 3. godine srednje škole

Institut Predragocjene Krvi - BARI

Seminar za sestre blizu doživotnih zavjeta

ASC KARIZMA: plamen za novi život...

Ovaj seminar, koji je u dvomjesečnom roku organizirao Međunarodni centar duhovnosti (CIS), morao je biti modificiran i reprogramiran od 5. svibnja do 1. lipnja u generalnoj kući u Rimu i uz sudjelovanje sestara koje žive u Italiji ili su stigle u Italiju prije zatvaranja granica zbog rastuće pandemije koronavirusa.

5. svibnja popodne, u ugodnoj atmosferi koju su Klanjateljice CIS-a organizirale u dvorani Sabora, seminar je započeo dobrodošlicom koju su organizatorice pripremile za sudionice skupa: s. Gaudencia (Tanzanija) iz Regije Tanzanija, s. Tatiana (Ukrajinka) i s. Nadia (Bjeloruskinja) iz Regije Poljska, i ja, s. Katty, Peruanka, iz Regije Brazil. Riječi dobrodošlice i otvaranja uputila je s. Nadia Coppa, Vrhovna poglavarica naše Družbe.

Plamen koji će nastaviti zračiti svjetlošću treba gorivo i stalnu njegu. Ovih dana tako je i bilo. Tijekom tri tjedna u generalnoj kući imale smo formacijske susrete i vrijeme molitve. Teme su na kreativan način razvile članice CIS-a, a vodili su ih Klanjateljice i o. Tim Norton, SVD.

22. svibnja popodne otišle smo u Acuto gdje nam je s. Angela Di Spirito na kreativan i dirljiv način govorila o povijesti i duhovnosti svete Marije De Mattias i prvih Klanjateljica. Uvečer 23. svibnja započele smo duhovne vježbe koje je vodila s. Toni Longo. Sutradan smo krenule na hodočašće ulicama Acuta sa sestrom Barbarom Perali, pažljivim i marljivim vodičem. Hodale smo u duhu molitve i poštovanja ovom zemljom koja je također pozdravila svetu Mariju De Mattias i vidjela rođenje Družbe. Posjetile smo i Kuću maticu.

Duhovne vježbe završile smo 29., a po povratku u Rim otišle smo do Vallecorse, gdje je Utemeljiteljica rođena i odrasla. Imale smo integracijsku aktivnost procesa u Rimu i napravile smo evaluaciju seminara. Završna molitva održana je u Crkvi Predragocjene Krvi u Generalatu.

Bili su to značajni i posebni dani za svaku od nas. Iskusili smo bogatstvo međukulturalnosti (raznolikost jezika i kultura). Ono što nas je spojilo kao ASC žene jest naše zvanje, Božji prvi poziv da budemo dio njegova poslanja u ovoj Družbi kojoj pripadamo i iz čijeg karizmatičkog temelja gasimo našu žeđ.

Zahvaljujemo sestrama iz zajednica koje su nas dočekale i podijelile svoje svjedočanstvo o životu ASC. Zahvaljujemo Klanjateljicama, članicama tima CIS-a, sestri Nadiji Coppa, Vrhovnoj poglavarici, i Vijeću. Hvala svim sestrama, obiteljima i prijateljima koji su nas pratili svojim molitvama.

s. Katty Sarita Collana Estrella, ASC

Logopedska terapija u doba pandemije

Od 2002. godine živim u ASC zajednici u Kongori i radim kao logoped u sustavu zdravstva u Domu zdravlja Tomislavgrad koji je udaljen od Kongore 16 km. Pojavom virusa COVID-19 i njegovim širenjem do razmjera pandemije, sve ono što smo do sada prakticirali više nije bilo moguće. Fizička distanca, pranje ruku, izbjegavanje bliskog kontakta postali su u kratkom vremenu termini koje smo počeli i sanjati. Zaštitne maske su postale svakodnevica.

Rad u zdravstvenim ustanovama sveden je samo na hitne slučajeve pa su stoga obustavljene i logopedske terapije i pregledi. U Domu zdravlja Tomislavgrad uspostavljen je trijažni punkt. Od 11 ulaza koliko ih Dom zdravlja ima samo su 2 ostavljena otvorena. Na jednom od njih bila sam više od mjesec dana angažirana na nadzoru ulaska pacijenata u vremenu od 7.00 do 14.00 sati, a logopedsku terapiju radila sam on-line koliko sam stigla. Bilo je to dosta iscrpljujuće vrijeme ne toliko fizički koliko psihički. Strah koji se uvukao u ljude mogao se čitati u očima iznad zaštitnih maski. Činilo se kao da živimo u nekom nestvarnom vremenu. U zaštitnoj opremi (iako

neadekvatnoj) koju sam nosila za vrijeme nadzora na ulazu, izgledala sam kao „astronaut“. Istovremeno je to bilo i blagoslovljeno vrijeme jer sam mogla

moliti za sve one koji dolaze, zazivati snagu Krvi Kristove da nas štiti. I doista nas je štitila jer je bilo samo par slučajeva zaraze.

Polovicom svibnja bilo je moguće ponovno krenuti s direktnom logopedskom terapijom uz još uvijek prisutne epidemiološke mjere (zaštitna maska, rukavice, držanje razmaka od 2 m u zatvorenom prostoru, dezinfekcija). Rad logopeda je specifičan, a jedan od najvažnijih alata za rad su usta, jezik, zubi i glas. Zato je bilo nemoguće nositi zaštitnu masku i držati razmak od 2 m. Stoga je u logopedsku ambulantu postavljena pregrada od pleksiglasa kao najbolje rješenje u ovoj specifičnoj situaciji. Pomalo smo se već priviknuli na ovu novinu iako se nadam da ćemo uskoro opet moći jedni drugima bez straha pružiti ruku, podariti zagrljaj, sjesti rame uz rame...

s. Renata Vukadin, ASC

Međuvisnost zdravlja planeta Zemlje i čovjeka

Na Dan planeta Zemlje u 2020. godini nešto drugačije razumijemo i razmišljamo o uskoj povezanosti prirode i čovjeka. Pojava pandemije uzrokovane virusom Covid-19 uznemirila je svijet, u pitanje stavila mnoge vrijednosti na kojima je počivala suvremena civilizacija, poljuljala dostignutu ekonomsku stabilnost, prekinula društvene interakcije i još puno toga. Između ostalih, pojavljuje se pitanje koliko je devastirani okoliš uzrokovao pandemiju, a kako je pandemija utjecala na okoliš.

Znanstvenici upozoravaju da zagađeni zrak može uzrokovati ili pogoršati respiratorne bolesti poput astme ili kroničnih plućnih bolesti. Te bolesti organizam čini podložnijim najgorem djelovanju plućnih infekcija. Poznato je da zaraza korona virusom upravo najsnažnije napada respiratorni sustav.

Još uvijek se istražuje pojava korona virusa. Svako tumačenje ili dokaz o uzroku potvrdit će kolika je odgovornost čovjeka za vlastito zdravlje i zdravlje prirode. Neke pozitivne pojave korona virusa su to potvrdile i upozorile čovječanstvo da je priroda čovjeku najveći prijatelj i suradnik. Međutim, loši odnosi čovjeka, kojim ugrožava njezin integritet pretvara je u njegova najvećeg osvetnika.

Usporedo s rješavanjem zdravstvene krize potrebno je misliti na mehanizme za ublažavanje i klimatske krize. Svaka kriza je nova mogućnost ukoliko na greškama naučimo i promijenimo životne navike. Evo nekih pokazatelja o potrebi promjene navika i oblika potrošnje koje iščitavamo iz mjera obrane od širenja i same pojave pandemije:

- u mnogim gradovima svijeta vidno je smanjena zagađenost zraka;
- potreba većeg vrednovanja vlastitih resursa zemlje i njihovog primarnog korištenja, kao i većeg povezivanja gradova i sela;
- u okolnostima jednake opasnosti u traženju izlaza za samoodrživost, primjetno su u drugom planu ideološke, političke, nacionalne datosti pa i prepirke;
- u svim zahvaćenim zemljama ističu se solidarni odnosi.

Pozitivna i negativna iskustva pandemije doista možemo upotrijebiti za nastanak novog razdoblja u kojem ćemo kao civilizacija pametnije tretirati prirodu, stvarati humanije odnose temeljene na moralnim i etičkim vrijednostima. Papa Franjo ističe da „svaka povreda solidarnosti i građanskog prijateljstva štetno utječe na okoliš“ te ohrabruje: „Ne smijemo misliti da ti naponi neće promijeniti svijet. Oni su na korist društvu i uvijek donose plodove“ (Enciklika „Laudato si’“: 142 i 212.).

Stoga, svi naši naponi u tom smislu doprinose zdravlju čovjeka i prirode. Obnovimo svoju odgovornost!

s. Cecilija Milković, ASC

Drage uspomene na tjedan Laudato Si'

„Kao što su južnoafrički biskupi rekli, 'potrebni su talenti i uključenost svijetu kako bi se popravila šteta koju su ljudi nanijeli Božjem djelu stvaranja'. Svi možemo dati svoj obol brizi za stvoreni svijet kao Božja stvorenja, svatko vlastitom izobrazbom i iskustvom, vlastitim inicijativama i sposobnostima.“ (usp. LS 14 [22]) Glavna tema tjedna bila je „Sve je povezano“. Ovaj tjedan pokrenuo je cjelogodišnji put preobrazbe dok u kontekstu trenutne krize molimo, razmišljamo i zajednički pripremamo za izgradnju boljeg sutra.

U Generalatu smo pjesmom, molitvom i poezijom proslavile tjedan Laudato Si'. Stol usred blagovaonice bio je ukrašen da predstavlja majku Zemlju, zelenu i plodnu, a zidovi su prekriveni prekrasnim slikama prirode. Svakog jutra i večeri s. Lucia ispreplela je liturgiju s čitanjima iz enciklike Pape Franje „Laudato Si“ i riječima Marije De Mattias o „onom lijepom poretku stvari“. Za večerom s. Marcia recitirala je neke od originalnih pjesama o prirodi, poput ove:

KAKO BOG VOLI OVU ZEMLJU
Znam da Bog voli ovu Zemlju.
Pogledajte kako je miluje, noć i dan
dan i noć, oceanskim valovima
koji okružuju njezine obale.
Raspršivanje i pjena,
dosezanje daleko u nutrinu
da dotakne njezino srce, uranjajući u pijesak
i ponovno dopire
nježan dodir, nježna čežnja
od Svemogućeg.

Naš svijet danas pati od zloupotrebe prirode, korona virusa i raspada i nejednakosti gospodarstva. Jedno utječe na drugo. Sve troje prijeti uništenjem našeg života na planeti. Mnogi ljudi umiru, životinjske vrste nestaju, stabla su izgorjela, šume i poljoprivredna zemljišta zagađena su kemijskim sredstvima, a ulja se izlijevaju u mora.

Jedno je sigurno: Bog to ne želi. Bog želi samo dobro za nas, dobro zdravlje za sva stvorenja, sreću i sposobnost zaraditi za život svoje obitelji. Što možemo učiniti kako bismo pomogli Bogu spasiti svijet? Prvo moramo naučiti nešto iz iskustva korona virusa, izolacije, poremećenog načina života, i pitati: Što sam naučila iz ovog globalnog događaja koji je uzdrmao naš svijet? Kakav ekonomski sustav trebamo koristiti kako bismo izbjegli glad i siromaštvo tolikog broja ljudi? Koju vrstu ekonomije trebamo kako bismo osigurali zdravlje i dobrobit planete? Laudato Si'; dokument pape Franje kaže: „Donesite ozdravljenje u svoj život da bismo zaštitili svijet, a ne plijenili ga“ (LS 246). Mi, svaka od nas, moramo dovoljno dobro poznavati dokument da pametno razgovaramo o situaciji s prijateljima, obitelji, ljudima s kojima čekamo u redu. Ako mi redovnice, ASC, ne radimo ništa, tko će se brinuti za to? Ovdje smo da tumačimo Božje poruke. Po svom krštenju smo proroci, kraljevi i svećenici. Preuzmimo svoju ulogu! Svijet nešto očekuje od nas. Pomozimo Mariji De Mattias da stvorimo „taj lijepi poredak stvari“.

„Budući da su sva stvorenja povezana, svako se mora njegovati ljubavlju i poštovanjem, jer svi mi kao živa bića ovisimo jedni o drugima.“ (Laudato Si', 42)

Plastika
Taj komad plastike
koji je upravo nahranio morsku pticu,
je li to bilo od tvoje boce Coca Cole
ili moje tube paste za zube?

s. Marcia Kruse, ASC

Od 2. do 8. srpnja s. Nadia i s. Matija su u Zagrebu kako bi pratile Izborni sabor Regije Zagreb.
10. srpnja nastavak kanonske vizitacije u Regiji Italija

Redovnički zavjeti

1. srpnja 2020.

Prvi redovnički zavjeti - Misija Vijetnam

s. Thi Thanh Hien Vu

s. Thi Tuyen Tan

25. obljetnica redovničkih zavjeta - Osnutak Filipini

s. Corazon Estrellado

60. obljetnica redovničkih zavjeta - Regija Brazil

s. Rosa de Andrade Lima

s. Clara de Albuquerque Silva

s. Rosa Pereira Telles

s. Zélia Maia Valentim

65. obljetnica redovničkih zavjeta - Regija Brazil

s. Marília Terezinha dos Santos Menezes

s. Iracy Alves da Cruz

19. srpnja 2020.

25. obljetnica redovničkih zavjeta - Regija Wrocław

s. Ewa Pruszczyńska

15. kolovoza 2020.

50. obljetnica redovničkih zavjeta - Regija Zagreb

s. Adelina Kovačević

s. Branka Gabrić

s. Jasna Tomić

s. Josipa Draguljić

s. Karolina Miljak

s. Milka Marković

s. Zvonimira Borščak

60. obljetnica redovničkih zavjeta - Regija Zagreb

s. Amalija Miletić

s. Cecilija Glibo

s. Jelena Kančelarić

29. kolovoza 2020.

60. obljetnica redovničkih zavjeta - Regija SAD - Centar Columbia

s. Bernice Klostermann

65. obljetnica redovničkih zavjeta - Regija SAD - Centar Columbia

s. Kathleen Washington

70. obljetnica redovničkih zavjeta - Regija SAD - Centar Columbia

s. Therese Marie Smith

75. obljetnica redovničkih zavjeta - Regija SAD - Centar Columbia

s. Jean Marie Landis

s. Clea Marie Reineberg

NAŠE ČESTITKE I NAŠA MOLITVA

Rođendani: proslavimo život

SRPANJ

30 godina

s. Delphina Thomas Ntandu 07. 07. 1990. Tanzanija

s. Placidia Pontian Mutashuburukwa 31. 07. 1990. Tanzanija

40 godina

s. Hanna Dziatlik 13. 07. 1980. Wrocław

s. Lourdy Mary Savarimuttu 18. 07. 1980. Indija

s. Marcia Muglia 19. 07. 1980. Argentina

50 godina

s. Oliva Clemence Lema 05. 07. 1970. Tanzanija

60 godina

s. Amata Anđelić 04. 07. 1960. Zagreb

s. Anna Maria Cappiello 26. 07. 1960. Italija

70 godina

s. Sara Dwyer 25. 07. 1950. SAD

s. Susan Welsby 26. 07. 1950. SAD

80 godina

s. Amalija Miletić 20. 07. 1940. Zagreb

s. Charlotte Rohrbach 15. 07. 1940. SAD

s. M. Adele Vecchione 22. 07. 1940. SAD

s. Marcia Kruse 31. 07. 1940. SAD

90 godina

s. Lucille Kern 05. 07. 1930. SAD

100 godina

s. Serafina Mancinetti 31. 07. 1930. Italija

KOLOVOZ

60 godina

s. Damjana Kovačević 23. 08. 1960. Zagreb

70 godina

s. Franca Mangiacotti 10. 08. 1950. Italija

80 godina

s. Filomena Paziienza 11. 08. 1940. Italija

s. Bernadine Wessel 20. 08. 1940. SAD

s. Elisa Badiale 30. 08. 1940. Italija

90 godina

s. Rita Robl 19. 08. 1930. SAD

Međunarodno Glasilo
Klanjateljice Krvi Kristove

...ne tvoju riječ...
Lima, Peru

Međunarodno glasilo
Klanjateljice Krvi Kristove
Vrhovna uprava
Via Maria De Mattias 10, I - 00183 Roma

Godina XXII. - br. 7, srpanj-kolovoz 2020.

Uredništvo:
Maria Grazia Boccamazzo, ASC
Debora Brunetti

Prijevod
s. Klementina Barbić - hrvatski
s. Betty Adams - engleski
s. Anastazia Floriani - kiswahili
s. Bozena Hulisz - poljski
s. Clara Albuquerque - portugalski
s. Miriam Ortiz - španjolski
s. Johanna Rubin - njemački

Preselile su u kuću Očevu

02. 06. 2020.

s. Ilga Steurer Schaan

17. 06. 2020.

s. Angela Raschiatore Italija

08. 07. 2020.

s. Michelina Zanetti Italija

11. 07. 2020.

s. Sistina Schina Italija